

§ 25.
Af de i § 21 nævnte Virksomheder blive følgende at anse som indbyrdes be-
flægtede:

Blifflenslager, Sørtler, Randestøber og Kobberfæd,

Buntmager og Hattmager,

Drejer og Smeder,

Jorgylde og Glarmester,

Instrumentmager og Armager,

Saddelmager, Seilmager og Tapetserer.

Forandringer heri kunne foretages af Indenrigsministeriet.

§ 26.

Med Hensyn til Grænsen mellem de forskellige Haandværks- og Fabriksvirksom-
heder bliver der at forholde efter Lov og Sædvane.

Det er enhver Haandværker eller Fabrikant tilladt selv eller ved Medhjælpere
at forfærdige alle enkelte Dele af og udføre alt Arbejde ved de Genstande, som han
er berettiget til at afhænde som hele Frembringelser — uanset at de paagældende Dele
eller det udførte Arbejde henhøre under andre Næringer. Dog gælder dette kun med
Hensyn til Dele, som han selv bruger og anbringer i Helheden.

Enhver er derhos berettiget til selv eller ved Medhjælpere til eget Brug at
forarbejde og istandsætte de Maskiner, Modeller, Redskaber eller andre Genstande, som
han benytter til Udøvelsen af sin Næring.

§ 27.

Endvidere giver Næringsadkomst:

- a. som Tømrer Ret til at udføre alt under Bygningsfædkeriet henhørende Arbejde,
- b. som Kobberfæd eller Blifflenslager Ret til at udføre alle Slags Arbejder af
Plader af uædle Metaller,
- c. som Vager Ret til at tilvirke alle Slags Rager og egentlige Konditorvarer og
- d. som Bogbinder i Købstæderne uden for København Ret til Forhandling af Bøger,
Landkort, Papir- og Skrivematerialier.

§ 28.

Er Næringen ikke ved Adkomsten bunden til et bestemt Sted, er der intet til
Hinder for, at den næringsdrivende holder Værksted eller Fabrik paa flere Steder i
Næringskredsen. Ej heller er det ham forment at lade Medhjælpere arbejde i
deres Hjem.

§ 29.

Fra aaben Bod have Haandværkere og Fabrikanter Ret til — dog kun under
Forudsætning af, at de virkelig udøve deres Næring — at forhandle

1. andres — nye og brugte — Frembringelser i samme Sag, jfr. dog med Hensyn til
Brændevinsbrændere Lov Nr. 47 af 1ste April 1887 § 2,
2. Varer, som sædvanligt udgøre Dele af eller Tilbehør til Genstande, til hvis For-
færdigelse de ere berettigede,
3. Varer, som ved den Behandling, der er Genstand for deres Næringsbrug, ere
undergaaede en væsentlig Forandring, stont den paagældende Vares Frembringelse
og Afsetning i øvrigt henhører under andres Næringsbrug, og